

cupetur, num. 5 et 6 l. 13 tit. 28 part. 2.—sacer an sit ex eo, quod aliquis homo ibi sepultus fuit, et quid de jure canonico, n. 1 l. 14 t. 28 part. 5.—Loca pia et religiosa an gaudeant privilegio ecclesiarum in præscriptionibus, num. 4 l. 26 tit. 29 part. 3.—Locus ab aliquibus desertus, quia alibi se conferunt, an cives illius possint possessiones, quas ibi habent, vendere, n. 4 l. 26 tit. 31 part. 5.—Et an possint aliqui ædificare in loco publico, ex sola licentia civitatis, n. 1 l. 3 tit. 32 part. 5.—Locus, et locatum debent proportionari, n. 14 in prologo 4 p.—loci an sit de substantia libelli, quando maritus accusatur ratione adulterii commissi ab uxore, n. 2 l. 12 t. 9 p. 4.—contractus matrimonii an semper debeat attendi, vel an locus domicilii mariti, vel ubi postea se transtulerunt, n. 1 l. 24 tit. 11 p. 4.—Et quid sit dicendum si in istis locis contrariæ sint consuetudines in lucris dividendis inter conjuges, quæ fuerunt constante matrimonio acquisita, ibidem in n. 2.—Locus originis amittitur ex pluribus causis, de quibus per n. 2 et 3 per text. ibi, l. 5 tit. 24 part. 4.—Loca an possint sibi eligere perpetuum rectorem, et an istud sit speciale in behetria, n. 8 l. 3 tit. 25 part. 4.—Locus, et an civitas, vel cives alicujus loci possint à Rege petere, ut assignentur eis terminus, ubi ipsi vineas plantent, agros seminent, ut exinde alimenta perciperè possint, n. 6 per text. ibi, l. 10 tit. 25 part. 4.—ubi depositarius vel ejus hæres rem depositam reddere debeat, qualis sit, n. 2 l. 5 tit. 5 part. 5.—pius an gaudeat beneficio restitutionis in integrum, n. 4 ad fin. l. 10 tit. 19 part. 6.—et in quo loco tutores peti possint, et debeant minoribus, n. 11 et 12 l. 12 per text. ibi, tit. 16 p. 6.—an debeat poni in accusatione criminali, quando contra aliquem fit, n. 4 l. 14 per text. ibi, t. 1 part. 7.—delicti dicitur potissimum forum ipsius delinquentis, n. 4 in princ. l. 13 tit. 1 part. 7.—Et an in causis criminalibus habeat locum prorogatio de loco ad locum, n. 2 dict. l. 13 t. 1 part. 7.—Locus in quo delinquens debet conveniri, qualis sit, omnes gloss. l. 13 per text. ibi, tit. 1 part. 7.

LOCUPLETIOR præsumitur quis factus ex sua negotiatione, nisi per ipsum probetur contrarium, n. 2 l. 13 tit. 20 part. 5.

LOCUTIO obscura et artificiosa nunquam approbatur, n. 1 in fin. l. 45 tit. 18, et n. 7 l. 3 tit. 13 part. 5.—propria vel impropria qua dicatur, n. 1 l. 3 tit. 53 part. 5.

LOQUERE, et plura contra loquentes obscure vide remissivè per n. 7 l. 3 tit. 13 part. 5.—Loqui, et quando testator articulatè non loquitur, et est infirmitate oppressus, mortuo æquiparatur, n. 1 l. 3 tit. 3 part. 6.—Et quando dicatur, quod testator non loquitur articulatè, ibid.

LUCRUM, et an lucra matrimonio constante acquisita maritus perdere debeat, si uxorem captivam non redemit, n. 5 l. 3 tit. 29 part. 2.—Lucra per accessionem, vel per incrementum alluvionis fando acquisita, an debeant inter virum et uxorem communicari, n. 3 l. 30 tit. 29 part. 3.—Lucrum marito datum per statutum, vel aliter, circa lucranda dotem, an ipse renuntiare possit, n. 4 l. 4 tit. 11 part. 4.—Lucra an ab uxore possint renuntari, ne sibi quærantur, si talis renuntiatio,

fiat matrimonio constante, et an valeat talis renuntiatio, si fiat ante contractum matrimonium, n. 3 l. 3 tit. 11 part. 4, et n. 7 l. 26 ibid.—Et quid si uxor marito in dotem dederit alicujus rei proprietatem, cum usufructus sit penes alium, an si postea usufructus consolidetur cum proprietate, an sit commune lucrum, et sic debeat inter conjuges dividi, an verò ad solam uxorem pertineat, n. 3 l. 18 tit. 11 part. 4.—Et quid si vir vendat propriam rem cum pacto redimendi, si constante matrimonio redemerit, et illa multum plus valeat, an illud lucrum tanquam commune debeat inter virum, et uxorem dividi, dict. n. 3 quæst. 2.—Lucrum an communicetur inter conjuges respectu partus ancillarum in dotem datarum, sicut alia commoda provenientia, n. 1 l. 20 tit. 11 part. 4.—Lucra constante matrimonio acquisita, an inter conjuges debeant dividi, quando diversa est loci contractus consuetudo, et illa, quæ est, ubi lucra acquiruntur, et qualis ex istis consuetudinibus debeat observari, n. 2 l. 24 tit. 11 part. 4.—Lucrum non capere, vel amittere propria, an in hoc par sit ratio, dict. n. 2 dict. l. 24.—Lucrum spem perdens aliquis, damnum patere non dicitur, ibidem.—Et hodie omnes fructus ex quibuscumque bonis viri vel uxoris percepti, communicantur inter conjuges respectu lucri, num. 5 in fin. l. 25 tit. 11 part. 4.—Ista tamen non procedunt, neque servantur Cordubæ, ubi leges Fori non observantur, n. 7 l. 26 t. 11 part. 4.—Lucrum à filio cum pecunia patris quæsitum an profectitium vel adventitium esse dicatur, et an patri quærat, vel non, n. 2 l. 5 tit. 17 part. 4.—à filio factum, in dubio an præsumatur adventitium vel profectitium, in n. 4.—Lucra acquisita per filium in servitio Regis, sive in mari, sive in terra fuerit lucratus, dicitur castrense peculium, n. 4 l. 6 ibidem.—Lucrum nummorum an veniat in consideratione, quando creduntur statim quod reddi debent, n. 9 l. 8 per text. ibi, t. 3 part. 5.—quod accidit rei venditæ ante mensurationem, vel ponderationem, an pertineat ad emptorem, vel venditorem, n. 11 l. 24 tit. 5 part. 5.—an ad venditorem, vel emptorem pertineat, quando res fuit vendita non ad mensurationem, n. 4 per text. ibi, l. 25 tit. 5 part. 5.—Et quid si res vendita fuit sub conditione, n. 1 per text. ibi, l. 26 ibid.—Lucra, quæ communicari debent inter virum, et uxorem, debent esse deducto prius ære alieno, n. 2 quæst. 4 l. 53 tit. 5 part. 5.—Et ante divisiones lucrorum sunt resarcienda capitalia, viri scilicet et uxoris, quæ ad matrimonium principio deducta fuerunt, ibidem.—Lucrum numquam dicitur, nisi deducto ære alieno, ibid. in dict. quæst. 4.—Et an dominium acquirentium constante matrimonio transeat ipso jure in uxorem, et statim quod maritus emit, vel aliter acquisivit, an verò postea interveniat aliqua actio, dict. n. 2 in dict. quæst. 4.—Lucra non sunt inter virum et uxorem matrimonio constante, ibidem circa fin.—Lucrum quod colonus vel conductor in re conducta habere potuerat, si in re conducta non perturbaretur, qualiter debeat considerari, num. 2 l. 21 tit. 8 part. 5.—Et an tale lucrum possit peti etiam à non solito negotiari, et quando, ibid.—Lucrum turpe quod dicitur, num. 2

l. 27 tit. 8 p. 5.—inter socios assumit naturam capitalis, n. 3 l. 1 tit. 10 part. 5.—Et si tempore contractus de lucris nihil fuit inter socios dictum, tunc æqualiter inter se dividunt, et qualiter hoc procedat, n. 7 l. 3 tit. 10 part. 5.—Lucra, quæ veniant communicanda inter socios, et inter virum, et uxorem, quæ verò non, dict. n. 7 dict. l. 3 tit. 10 part. 5.—Lucrum et damnum in societate erit illius, cujus periculo erit pecunia, n. 4 in fin. l. 5 tit. 8 part. 5.—Et an sicuti lucra sunt communia inter socios omnium bonorum, ita expensæ et onera debeant esse communia, n. 1 l. 6 ibidem.—Lucra, quæ communicantur inter virum, et uxorem, debent cum suis oneribus communicari, dict. n. 1.—quæ veniant communicanda inter socios, si societas simpliciter sit contracta, vel si dicatur, *simus socii lucrorum*, vide n. 4 l. 7 tit. 10 in part. 5.—Et quæ lucra veniant communicanda inter socios ex tacita vel expressa societate unius tantum negotiationis, ibidem n. 2.—Et quid si socius non ex maleficio per eum commissio, sed ratione alicujus condemnationis ex maleficio per alium perpetrato lucrum consequutus sit, an illud debeant inter socios communicare, n. 1 l. 8 t. 10 part. 5.—Lucrum si ex instituta negotiatione sit à socio acquisitum, et cum suis sociis divisum, an si ab eo postea vincatur, detur ei actio contra socios ad partes sibi datas, ibi n. 2.—si acquiratur à marito, furando vel aliquid injustè faciendo, si cum uxore illud communicet, an soluta societate conjugali si maritus condemnatur, ut illud resarciat, an illud debeat de communi resarcire, dict. n. 2.—Lucra quæ hæres habuit ex rebus, quæ manserunt in societate, an illa finita teneatur communicare sociis, n. 4 in fin. l. 10 ibidem.—Lucrare præsumitur quis ex sua negotiatione, et sibi incumbit probatio in contrarium, n. 2 l. 13 tit. 10 part. 5.—Et quid si maritus sui culpa aliqua perdidit, an licet in aliis lucretur, debeat damnum cum lucro compensari, n. 5 dict. l. 13.—Lucra constante matrimonio acquisita, an sint obligata tacitè filiis primi matrimonii, quando maritus, vel uxor ad secundas nuptias transierunt; et quid de aliis bonis ipsorum, n. 3 cum aliis ibi, l. 26 tit. 13 part. 5.—Lucrum, quod executor testamenti debet ex testamento habere propter exequentiam voluntatem defuncti, an amittat si intra annum exequi nolit, et an tunc necessaria sit sententia privationis officii, ut tale lucrum perdat, n. 1 et 2 l. 8 per text. ibi, tit. 10 part. 6.—Et quid in hærede, ecclesia, hospitali, filio vel alio, ibid. in n. 3 per illum text.—Et an propter negligentiam in exequentiam voluntatem patris, filius possit privari legitima, etiam in relictis piis, ibidem in n. 4 per illum text.—Lucrum non dicitur filii legitima, sed quasi debitum, dict. n. 4 dict. l. 8.—quæsitum per filiumfamilias cum pecunia patris, an dicitur profectitium, vel adventitium, n. 1 l. 3 tit. 15 part. 6.—Lucra filiorum quæ veniant communicanda cum fratribus, et quando, et qualiter, quæ verò non, gloss. dict. leg. 3 tit. 15 part. 6.—Lucrum turpe defuncti, an debeat ad hæres ipsius pervenire, vel non, n. 9 l. 25 per illum text. tit. 1 part. 7.—Lucra uxoris dato quod possint per maritum alienari per contractum, non tamen hoc fieri potest per delictum, et an

talia lucra veniant confiscanda propter mariti proditio- nem, n. 3 l. 2 per text. ibi, tit. 2 part. 7.

Lucrus pro defunctis, quando fit pietatis affectu, non prohibetur, n. 2 l. 43 tit. 4 part. 1.

LUDERE non debet Prælati, nec interim ibi debet interese, n. 1 et 3 l. 57 tit. 3 part. 1.—non potest Clericus nisi ad schacos, ibidem in n. 2.—quibus ludis liceat, n. 1 l. 10 tit. 13 part. 1.—est lata culpa, n. 3 l. 13 t. 10 part. 5.

LUDENS rem majoriæ suæ illam alienare videtur, et incidit in alienantium poenam, n. 4 quæst. 7 et 8 l. 6 t. 11 part. 6.

LUDUS quilibet est crimen, n. 1 l. 10 tit. 7 part. 2.—et an amissa in ludo per patrem, filii recuperare possint quantum ad eorum legitimam, n. 13 in fin. l. 8 tit. 4 part. 5.—Et si vendita sit res aliqua in ludo, licet postea ab emptore petatur, venditor de evictione non tenebitur, et quando sic, n. 9 l. 56 per text. ibi, t. 5 p. 5, et ibi n. 11.—Et an filius qui juravit non ludere sine voluntate patris, si ludat illo jam mortuo, an perjurus dicatur, n. 3 l. 43 tit. 5 part. 5.—Ludus noxius in culpa est, n. 3 l. 20 per text. ibi, tit. 15 part. 7.

LUSOR si sit maritus potest uxor ab eo constante matrimonio dotem exigere, vel quomodocumque substantiam amittere incipiat, n. 1 et 2 l. 29 tit. 11 part. 4.—si sit pater, et bona sua amittat, an filii illam poterunt revocare quantum ad eorum legitimam, n. 13 in fin. l. 8 tit. 4 part. 5.—et an lusori possit interdicti administratio rerum suarum, et an ei curator dari possit, n. 4 l. 13 tit. 16 part. 6.—Lusores sunt infames, n. 2 l. 12 tit. 7 part. 6.

LUPANARIA de consuetudine tolerantur, et quare, et an redditus, qui inde percipitur, sit injustus, n. 1 in proem. tit. 12 part. 4.—Lupanar, et an meretrici existenti in publico lupanari possit gavela imponi, n. 2 l. 2 tit. 22 part. 7.

LUPUS, et de ejus natura, et an si homo illum prius videat, amittat vocem, n. 3 l. 23 t. 13 p. 7.

LUPI ARCENDI sunt latratu canum, et baculo pastoris, n. 3 l. 5 tit. 8 part. 5.

M

MACEDONIANUS SENATUSCONSULTUS, vide infra in verbo SENATUSCONSULTUS MACEDONIANUS.

MACHINATIO in mortem mariti uxoris, cum qua quis adulterium committit, an impediatur matrimonium inter adultos contrahi, n. 3 l. 19 t. 2 p. 4.—fit arte verborum, n. 2 l. 1 tit. 16 part. 7.

MAJESTAS Principum per bonum et æquum conservatur in esse, n. 3 l. 3 tit. 1 part. 2.

MAGISTER; et magistro scholarium pertinet gradus dare tam in licentiis, quam in doctoratibus, et quo jure, gloss. magn. l. 7 tit. 7 part. 1.—si est beneficiatus in aliqua ecclesia, gratis docere debet, et quid si beneficium ei non sufficiat, n. 3, 4 et 5 l. 7 tit. 17 part. 1.—Et quid in scholaribus extraneis divitibus, ibidem.—Magistri de publico salariati in studiis generalibus nihil percipiunt, etiam ab scholaribus forensibus divitibus.

secus si in loco privato fuerit salariatus, ibid. in n. 5. —divitis ab scholaribus aliquid percipere non debent, ibidem in n. 6. —juvenes, et noviter incipientes legere, non debent aliquid pro docendo accipere, quia potius faciunt, ut discant, ibidem in num. 8. —Ordinum sunt de consilio Regum, n. 5 l. 6 tit. 9 part. 2. —et qualiter eis solvi debeat salarium, et an ex eo debeat gabella detrahi, vel capi soldus, n. 2 l. 5 tit. 51 part. 2. —non debent legere ad pompam, sed ad scolarium profectum, n. 1 l. 4 tit. 51 part. 2. —Magister scholaris punit scholares in studio Salmanticensi, n. 4 l. 6 tit. 51 part. 2. —Magistri ordinum sine consensu sui conventus procuratorem constituere non possunt, n. 11 in fin. l. 2 tit. 5 part. 5. —navium, an possint naves conducere; et de potestate ipsorum super delinquentes in navi, num. 11 l. 77 tit. 18 part. 3. —Magister navis an teneatur cum navi in portum intrare, si de hoc nihil actum fuit à principio, n. 5 l. 77 tit. 18 part. 3. —navis tenetur monere navigantes, quando transeunt per loca periculosa, ibidem in n. 7. —sacri scrinii libellorum quis esse dicatur, in l. 13 tit. 18 p. 4. —sacri scrinii memoriae Principis, quis esse dicatur, l. 14 tit. 18 p. 4. —salarium in quolibet anno, si intra annum decedat, an ejus hæredes integrum salarium habere debeant, gloss. l. 9 per text. ibi, tit. 8 part. 5. —pro labore, et honore à discipulis salarium recipere potest, n. 1 l. 11 per text. ibi, tit. 8 part. 5. —non debet legere ad pompam, et debet se adaptare pro ingenio discentium, n. 2 dict. l. 11. —Magistri possunt, et tenentur discipulos suos castigare, ibidem in n. 5 per illum text. —Magister si castigandum discipulum illum occiderit, vel aliter innocenter processerit, qualiter castigetur, et an ultra damnum puniatur criminaliter, num. 5 l. 11 tit. 8 p. 5. —Et sine magistro non est ingredienda via, qua quis non est antea ingressus, num. 1 l. 15 tit. 8 part. 5. —Magister operarum, qui falsè fabricavit, qualiter teneatur, gloss. l. 16 per text. ibi, tit. 18 part. 5. —navium quis dicatur, et qualis esse debeat, n. 1 l. 1 per text. ibi, tit. 9 part. 5. —navis an teneatur ibid. delinquentem capere, et judici præsentare, n. 1 l. 2 tit. 9 p. 5. —navis an et quando à navigantibus petere possit, ut damnum in ea datum vi tempestatis, sibi resarciant, n. 5 l. 5 tit. 9 part. 5. —navis est in culpa, si non præmoneat navigantibus de periculo, quod est in transitu navigii, n. 5 l. 9 tit. 9 part. 5. —navis si fraudulenter fecerit aliquid, ut navis pereat, ut et ipse habeat occasionem furandi, qua pœna puniatur, num. 1 l. 19 tit. 9 part. 5. —Magistri an tacite videantur hypothecare bona sua pro eorum administrationibus, num. 4 l. 25 tit. 15 part. 5. —scientiarum, an et quando à tutelis, et curis se excusentur, glos. l. 5 per text. ibi, tit. 17 part. 6. —Magister si castigando discipulum illum occidit, qualiter puniatur, gloss. l. 9 per text. ibi, tit. 8 part. 7. —militum, quando de delicto militis cognoscere debet, vel non, gloss. leg. 3 per illum text. ibi, tit. 29 part. 7. —Magistri qui dicantur, et debent docere in alto, n. 7 l. 7 per text. ibi, tit. 53 part. 7. —Et sine magistro non est ingredienda via, quam quis non est ingressus, dict. n. 7 in princ. —Magister qualis esse debeat, et potius

sunt audiendi seniores magistri, quam alii, ibidem. —majorem potestatem habet in discipulum, quam pater in filium, ibidem. —debet perhibere testimonium de vita discipuli, dict. n. 7 in fin.

MAGISTRATUS quæ, et quando leges concedere possint, n. 2 l. 12 tit. 1 part. 1. —sublimiores, leges concedere possunt, et etiam alii inferiores, si illud jure proprietatis habeant, dict. n. 2 ad fin. —temporales ad tempus officii eorum bene faciunt legem ex justa suadente causa, ibidem. —sublimiores, an possint leges sive statuta facere contra jus commune, dict. num. 2 ad med. dict. l. 12. —perpetui, an leges concedere possint, gloss. final. post medium ibid. —an possint indicere stylum in derogationem juris communis, n. 9 l. 9 tit. 28 p. 3. —Magistratus major vel minor quis dicatur, et an iste accusare aliquem, vel accusari possit, num. 5 l. 2 per text. ibi, tit. 7 et gloss. l. 11 ibidem. —si durante officio conveniri non potest, et actio esset tempore peritura, an compellatur litem contestare, et cavere de respondendo finito officio, n. 5 dict. l. 11 tit. 1 part. 7. —si occidatur ab aliquo, an ipse incidat in crimen læsæ majestatis, n. 15 l. 1 tit. 2 part. 7.

MAGNA QUANTITAS, v. infra in verbo QUANTITAS.

MAGNATES sunt de consilio Regis, vocanturque membra regni, n. 5 et 6 l. 6 tit. 9 part. 2. —si per Principem ex causa prohibeantur matrimonium inter se contrahere, an pœna facientium imposita per principem, locum habere possit in matrimonii præjudicium, n. 3 l. 1 tit. 5 part. 4. —regni an possint se ad aliud regnum transferre sui lucris causa, licentia non petita; et quid si sit tempus guerræ; et quid si à Rege illud sit prohibitum, et an talis prohibitio teneat, num. 2 l. 15 tit. 25 part. 4.

MAGNIFICUS ille propriè dicitur, qui dat sine spe retributionis, n. 2 l. 1 per text. ibi, tit. 4 part. 5.

MAGNUM et plurimum, in quo differant inter se, n. 3 l. 8 tit. 4 part. 5.

MAJOR, majores homines, an eò quòd habent rem communem cum minori orphano, possint adversarium ad Regis curiam trahere, n. 4 l. 5 tit. 5 part. 5. —Majores qui dicantur quantum ad hoc, ut quis possit sepeliri in sepultura suorum majorum, n. 1 l. 5 tit. 15 p. 1. —Major præfertur minori, n. 1 l. 15 tit. 5 part. 1. —Majores aliquando acris puniuntur, quam minores, et quare, n. 1 l. 1 tit. 28 part. 7.

MAJOR PARS populi sufficit ad inducendam consuetudinem, etiam minore contradicente, n. 3 l. 5 tit. 2 p. 1. —Capituli dicitur illa, quæ est major respectu totius Capituli, non respectu partium, n. 1 l. 10 tit. 14 part. 1. —semper præsumitur sanior, nisi aliquid appareat, n. 2 dict. l. 10. —aliquando dicitur esse minor, ibidem in n. 3. —populi statuere non potest, quòd laudabilis consuetudo dandi ecclesiæ, vel clericis, non servetur, n. 2 l. 15 tit. 17 part. 1. —universitatis, si constituat syndicum aliquibus contradicentibus, quia causam injustam credebant, an ipsi saltim contradicentes, et an alii ad solutionem expensarum ibidem facturarum teneantur, si civitas fuit condemnata, n. 9 l. 20 tit. 32 part. 3. —si aliquid faciat, omnes id fecisse videntur, dict. n. 9 ad

fin. —creditorum quæ dicatur, quando uni dilationem debitori concedunt ad solvendum, alii non, et omnes tunc debent convocari, n. 1 l. 5 per text. ibi, t. 15 p. 5. —ubi potest præjudicare minori, tunc omnes sunt vocandi, et quid si non veniant, dict. n. 1.

MAJORA peccata majorem habere debent pœnitentiam, n. 15 in med. l. 23 tit. 4 part. 1.

MAJOR judex à minori excommunicari non debet, n. 6 l. 7 tit. 9 part. 1. —si tamquam testis coram iudice minori deponat, ibique vacillet, an per eum puniri possit, dict. n. 6.

MAJOR IN ÆTATE si contraxit sponsalia cum minore, et ipsa ad legitimam ætatem perveniens consentiat, et ipse major tunc dissentiat, an ad matrimonium contrahendum cum ea compelli possit, et quid si aliam duxit in uxorem, n. 14 et 15 l. 8 tit. 1 part. 4. —sexaginta annis, an filios habere possit, n. 4 l. 4 tit. 16 part. 4. —quatuordecim vel viginti quinque annorum, si juret non venire adversus contractum venditionis, an illo non obstante possit venire, et quando, et in quibus tale juramentum non obstat, per n. 12 l. 56 tit. 5 part. 5. —quatuordecim annorum, etiamsi habeat imbecillitatem, bene potest facere testamentum, et quare, n. 5 in princ. l. 15 tit. 1 part. 6. —viginti quinque annorum, si ante annum vigesimum nonum hæreditatem repudiaverit, an pœnitere possit, et illam possit acceptare intra aliud triennium, n. 2 et 4 l. 20 tit. 6 part. 6. —Et vide infra in verbo MINOR.

MAJORINUS dicitur, id est Merino major, quod debet notari ad declarationem privilegiorum antiquorum, et de potestate istorum, num. 1 l. 23 tit. 9 part. 2 per illum text.

MAJORITAS ubi aliud non apparet, sumitur pro majori ætate, non virtutum, et scientiæ, n. 1 l. 2 tit. 15 p. 2 in princ. —consideratur respectu dignitatis, n. 1 post. med. l. 15 tit. 5 part. 1. —in aliqua ecclesia ex quibus probetur, n. 5 l. 5 tit. 6 part. 1.

MAJORIA idem est, quod primogenitura, et est vulgare Hispanicum, n. 1 in principio, l. 2 tit. 15 part. 2. —an videatur facta, eò quòd Rex alicui castrum, seu villam cum titulo ducis, seu comitis donat, alio non adhibito, num. 1 leg. 12 tit. 1 part. 2. —ubi aliud non apparet, sumitur pro majori ætate, non virtutum, et scientiæ, n. 1 in princ. l. 2 t. 15 part. 2. —facta à testatore in unum ex filiis simpliciter, ipseque plures habeat, de quo filio intelligatur, dict. n. 1. —facta in filio majori, et deficiente illo ad nepotes, et in ejus defectum ad ejus filios, debet intelligi ordine successivo, dict. n. 1. —facta eodem tempore in filium majorem, alia in filium minorem, quæ ex istis valebit, dict. n. 1. dict. l. 2 tit. 15 part. 2. —Et quid si habens filios fecit majorem, dicens, quòd volebat bona sua, ut essent bona majoriæ ex facultate quam habebat, et fuit morte præventus, nec aliter ordinavit, et ejus filius major successit sine filiis, an bona veniant jure majoriæ ad alios filios testatoris, et fratres mortui, dict. n. 1 dict. l. 2 tit. 15 part. 2. —Majoria facta in unum ex filiis, si postea pater istum filium exhæredaverit, an ex hoc videatur revocare majorem, ibidem. —facta in duobus filiis pro indiviso, uno

mortuo, an ad alium sibi conjunctum, vel ad alios filios, devenire debeat majoria, ibid. —jam facta, an videatur revocata, eò quòd talia bona data fuerunt in emphyteusim per ipsum, dict. n. 1 l. 2 tit. 15 part. 2. —secundò facta, an præferatur primæ, n. 1 l. 2 tit. 15 part. 2. —revocabilis secundum leges Tauri, an fiat irrevocabilis propter traditionem factam inter vivos, dict. n. 1. —Sed quid si pater instituit filium, et voluit, quòd si decesserit sine filiis, bona deveniant in filium secundum, an ex hoc videatur constituisse majorem, dict. n. 1 l. 2 tit. 15 part. 2. —Majoria an debeat filio majori, ex ventre secto matris suæ, n. 10 post princ. l. 2 tit. 15 part. 2. —Et quid si filius major occidat possessorem majoriæ, sive sit majoria nova, sive antiqua, d. n. 1. —Majoria debetur filiis majoribus semper, quòd procedit etiamsi filius iste natus sit in infidelitate, licet alius nascatur post patris conversionem, ibid. —Et an valeat consensus primogeniti, ut secundogenitus succedat in regno, dict. n. 10 l. 2 tit. 15 part. 2. —Et quid si vocetur filius primi matrimonii, et ex illo matrimonio nullum habeat filium, ex secundo verò sic, an filius major secundi matrimonii admittatur ad majorem in isto casu, dict. n. 10 l. 2 tit. 15 part. 2. —Et quid si Rex fecerit alicui donationem alicujus fortalitii, eo quia matrimonium contrahebat cum quadam domicella de palatio Regis, eo pacto, ut esset majoria, vocavitque filium majorem ipsorum, utrum si ipsi filios non habeant, admittatur ad istam majorem filius major istius ex secundo matrimonio natus, an verò pro qualitate requiratur, quòd sit filius ex illa domicella, dict. n. 10 l. 2 tit. 15 part. 2. —Majoria debetur semper filiis legitimis natis, non bastardis, n. 10 dict. l. 2 tit. 15 part. 2. —Et an filius major conceptus ante dispensationem Papæ, quia conjuges erant consanguinei, admittatur ad majorem, etiamsi nascatur tempore habili, et sic post datam dispensationem; et quid si nascatur ante dispensationem, dict. num. 10 l. 2 tit. 15 part. 2. —Et quid si tenor majoriæ exigat quòd sit conceptus, et natus ex legitimo matrimonio, dict. n. 10. —Et quid si Episcopus, cui directa fuit dispensatio à Papa, ut moris est, eam distulerit malitiosè, ita quòd filius natus fuit ante, ibidem. —Et an legitimatus per rescriptum debeat habere majorem, et excludere substitutum, dict. n. 10 l. 2 tit. 15 part. 2. —Et quid in legitimatione per subsequens matrimonium, ibid. —Et quid in legitimatione post matrimonium, an præferatur legitimatione per rescriptum, dict. n. 10 dict. l. 2 t. 15 p. 2. —Majoria à sciente bene potest constitui in filium spurium de licentia Regis deficientibus legitimis, n. 10 l. 2 tit. 15 p. 2. —Majoria facta in filium spurium, quem credebatur legitimum, an tenebit majoria ex defectu voluntatis disponentis, dict. n. 4 in princ. —Et quid si possidens majorem de novo acquisiverit jurisdictionem, vel aliud, an et illud dicatur esse de majoria, ibid. —Et an successor in majoria possit revocare officia perpetua à prædecessore suo data, et an isti possidentes majorem possint officia perpetua dare in præjudicium successorum, n. 10 l. 2 tit. 15 part. 2. —Et an frater major teneatur fratres, et sorores alimentare, vel dotare, et qualiter, n. 10 d.